

תת"ע 2971/10/13 - מדינת ישראל נגד משה ברכה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2971-10-13 מדינת ישראל נ' משה ברכה
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה ברכה

הנאשם

הכרעת דין

הריני לזכות את הנאשם מחמת הספק.

1. העבירות המיוחסות לנאשם:

כנגד הנאשם הוגש דו"ח המייחס לו עבירות לפי תקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה ולא ציית להוראת תמרור "עצור" שמספרו 302 המוצב בכיוון נסיעתו.

2. נסיבות המקרה:

כמפורט בדו"ח, הנאשם נהג ברחוב פינת הפרחים ופנה שמאלה לרחוב מורד הגיא. הנאשם לא עצר לכאורה לפני הפנייה, מקום בו מוצב תמרור עצור ויש קו עצירה על הכביש. השוטר שערך את הדו"ח ציין כי יש ראות טובה ומזג אוויר נאה. השוטר ביקש מהנהג הנאשם לעצור בצד והסביר לנהג שהיה לבדו ברכב, את הדין. הנאשם השיב בתגובה: "אני עצרתי".

3. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העיד השוטר שערך את הדו"ח מר שקור מנסור ומטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

4. פרשת התביעה:

מר שקור, השוטר שערך את הדו"ח והעיד מטעם המאשימה אישר בעדותו בבית המשפט את נסיבות המקרה ותגובת הנאשם לעיל.

העד טוען כי עמד במרחק 10 מטרים מהמקום, כפי שנוהג לעשות כמעט בכל יום. יש ברשותו לראות את הרכב.

הנאשם טוען כי בכל יום הוא נוסע ברחוב זה וכעצרו השוטר הבחין כי לא ניתן לצפות בקו העצירה מנקודת מבטו של השוטר. עוד הוסיף, כי בדרך כלל עומדות ניידות משטרה בסמוך לקו העצירה ולא מול הצומת מסיבה זו.

העד בתגובה לדברי הנאשם טען שלא ניתן לעמוד בסמוך לקו העצירה לאור הרכבים הפרטיים חונים בפנייה ימינה. זו הסיבה שהניידת עמדה בצד השני. אפשרי שניידות אחרות עמדו בסמוך לקו העצירה במקום חנייה שהתפנה.

5. פרשת ההגנה:

הנאשם העיד מטעם עצמו וטען כי נוסע לכיוון מקום עבודתו בדרך זו ומכיר את המקום היטב. הנאשם מודע לתמרוך העצור ולקו העצירה במקום וטוען כי קו העצירה ממוקם לפני הצומת "בעליה". לטענתו מטעם זה לא ניתן להבחין בקו העצירה ולכן לא ייתכן כי הניידת הבחינה בו. לטענתו מדובר בצומת פקוק במיוחד ובנסיבות דן נסע אחר רכב ועצר לפני קו העצירה. הרכב שלפניו המשיך לתוך הצומת ובאמצע הכביש עצר בטרם פנה ימינה לאור רכב שהגיע משמאלו. לטענתו שני התמרורים המצויים במקום מקשים על שדה הראיה, לרכבים המנסים להשתלב.

הנאשם הוסיף כי לאחר שהשוטר עצר אותו הוא עמד על כך שעצר והוסיף שלא ניתן להבחין בקו העצירה.

הנאשם הדגיש כי אין אפשרות שלא לעצור לפני הכניסה לצומת, כיוון ששדה הראייה מוגבל, בין היתר, על ידי המכוניות החונות בקרבת מקום.

בחקירתו הנגדית נשאל האם הבחין בשוטר והשיב בשלילה. הנאשם הבחין באחרון רק לאחר שביצע את הפנייה. הנאשם טען כי נהג באופן בטוח וזהיר והדגיש שבעקבות עצירתו של הרכב לפניו אין סיכוי שלא עצר אף הוא.

ב"כ המאשימה הציג בפני בית המשפט מכתב שערך הנאשם (ת/2) המפרט את בקשתו לבטל את הקנס נשוא הדיון בפניו.

ב"כ המאשימה טוען כי לא מפורט במכתב שהנאשם עצר עצירה מלאה כנדרש. הנאשם טען מצדו שאכן מוסבר זאת.

6. פנייתו של הנאשם למשטרה (ת/2):

הנאשם פנה למשטרה ביום 26.2.13 באמצעות בקשה מנומקת בכתב בה פירט את טענותיו כפי שהובאו בדיון שבפניו. הנאשם טען מספר פעמים בבקשתו שאכן עצר לפני קו העצירה והסביר בהרחבה את נסיבות המקרה.

7. דין והכרעה:

תחילה, אני קובע כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מהטעמים הבאים:

בנסיבות דנן, העידו בפניי השוטר מטעם המאשימה והנאשם מטעם עצמו. מקום שמדובר במילה נגד מילה אבחן את אמינות העדים שבפניי.

מיקום ניידת המשטרה מול צומת עמוס, בעוד רכבים רבים חוצים אותו ורכבים נוספים חונים בצדיו אינו מאפשר לשוטרים להתרשם באופן חד משמעי כי הנהג עצר או לא עצר לפני קו העצירה.

יתרה מזו, ב"כ המאשימה בחקירתו הנגדית לא הצליח לערער את טענת הנאשם כי מדובר בצומת בעל תנועה ערה וכי לא יתכן שלא עצר לאור בלימת הרכב שלפניו.

הדו"ח שבפניי אינו מפורט דיו כדי ללמוד ממנו האם הנהג עצר בנקודה זו או אחרת, אם בכלל. עם זאת, מצוין כי הראות טובה.

לצד האמור, הנאשם ציין כי במקום נכחו שני שוטרים בעוד הובא בפניי שוטר אחד. אני סבור כי אם הייתה מובאת בפניי גרסתו של השוטר הנוסף שנכח במקום, ניתן היה להתרשם מנסיבות המקרה באופן מדויק יותר.

אני נמנע מלקבוע נחרצות בעניין אמינות השוטר שבפניי. בחרתי להעדיף את גרסתו של הנאשם כפי שהובאה בפניי בבית המשפט ונתמכה בתוכן בקשתו לביטול דו"ח. הנאשם, עקבי בטענותיו ואמין בעיני.

בשקלול כל האמור, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים